

वा० रा०

॥७६॥

॥ ७९ ॥ तिर्यग्देहस्य तव कथं पवनात्मजत्वमिति शंका मपनयन्नाह ॥ माल्यवान्नामेति ॥ ८० ॥ गोकर्णं तदाख्यं ॥ दिष्टः शंबसादनाख्यासुरवधायाज्ञप्तः ॥ उद्धर
नुद्धृतवान् अवधीदित्यर्थः ॥ भूतेपिलटः शतार्धः ॥ ८१ ॥ स्वेनैव उत्पत्तिकालप्रवृत्तेन कर्मणा पराक्रमेण ॥ ८२ ॥ भर्तुस्त्वद्भर्तुरामस्य नयिता नेता ॥ ८३ ॥
उपपन्नैर्वास्तवैः अभिज्ञानैरामलक्ष्मणचिह्नैः अधिगच्छति अध्यगच्छत् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अन्यथानेति ॥ मायाकपिर्नैत्यर्थः ॥ ८७ ॥ सर्वमुत्तरं सर्वं प्रत्युत्तरमा

प्राप्स्याम्यहमिदं देवित्वदर्शनरुतं यशः ॥ राघवश्च महावीर्यः क्षिप्रं त्वामभिपत्स्यते ॥ ७९ ॥ सपुत्रबांधवं हत्वा रावणं राक्षसाधिपं ॥
माल्यवान्नाम वै देहिगिरीणामुत्तमो गिरिः ॥ ८० ॥ ततो गच्छति गोकर्णपर्वतकेसरी हरिः ॥ स च देवर्षिभिर्दिष्टः पिता मम महाकपिः ॥
तीर्थेन दीपतेः पुण्येशं वसादनमुद्धरन् ॥ ८१ ॥ यस्याहं हरिणः क्षेत्रे जातो वातेन मैथिलि ॥ हनूमानिति विख्यातो लोके स्वेनैव कर्मणा ॥
॥ ८२ ॥ विश्वासार्थं तु वै देहिभर्तुरुक्ता मया गुणाः ॥ अचिरात्त्वामितो देविराघवो नयिता ध्रुवं ॥ ८३ ॥ एवं विश्वासिता सीता हेतुभिः शो
ककर्षिता ॥ उपपन्नैरभिज्ञानैर्दूतं तमधिगच्छति ॥ ८४ ॥ अतुलं च गता हर्षं प्रहर्षेण तु जानकी ॥ नेत्राभ्यां वक्रपक्ष्माभ्यां मुमोचानंदजं
जलं ॥ ८५ ॥ चारुतद्वदनं तस्यास्ताम्रशुक्लायतेक्षणं ॥ अशोभत विशालाक्ष्यारादुमुक्तइवोदुराट् ॥ ८६ ॥ हनूमंतं कपिं व्यक्तं मन्यते ना
न्यथेति सा ॥ अथोवाच हनूमांस्तामुत्तरं प्रियदर्शनां ॥ ८७ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं समाश्वसिहि मैथिलि ॥ किं करोमि कथं वा ते रोचते प्रति
याम्यहं ॥ ८८ ॥ हते सुरे संयति शंबसादने कपिप्रवीरेण महर्षिचोदनात् ॥ ततोऽस्मि वायुप्रभवो हि मैथिलि प्रभावतस्तत्प्रतिमश्च वानरः
॥ ८९ ॥

ख्यातमित्यन्वयः ॥ अथ सीतायै चिकीर्षितं पृच्छति ॥ किं करोमीति ॥ वर्तमानसामीप्ये लटौ ॥ प्रतियामि प्रतियास्ये ॥ रामसमीपं किं करोमि किं
करिष्ये ॥ कथं वा रोचते चिकीर्षितमिति शेषः ॥ ८८ ॥ नहि रावणआत्मानं कथमपि कपिपुत्रइति ब्रूयादिति ज्ञापनपूर्वकं कपित्वनिश्चयाय पुनः स्वजन्मानुवादः ॥
हते सुरइति ॥ ततः शंबसादनासुरवधप्रीतमहर्षेः प्रसादतइत्यर्थः ॥ तत्प्रतिमो वायुसदृशइत्यर्थः ॥ ८९ ॥

सु० कां०

॥७६॥